

בפי נרבעה.

דסקין, בכל אופן, עשה סעודה שסיפר זאת לבפי.
אט היים אינו אוסר דברים כאלה לבפי - אין איש מאחור
חייב לספור לה זאת.

9 אפריל

חל-אביב.

יצאתי אמש מבית-החולים ביילינסון אחרי שלושה
ימי "בריקה". בלונדון גילו סוכר בדם, וקונן ציוה עלי
להבדק יסודית בשובי לארץ. חכניסו אותי ביום ה' לבית-
החולים, - ואחרי כל חבדיקות בדם, בריאה, בלב, בעינים וכו' -
סצאו שאכל בסדר, חסוכו בלונדון, לדעת מרומא, היה כנראה
שרי המרגשות ובחיתות עצבים.
לפני חכניסם לבית-החולים, ביום ראשון לחודש"ס
עליתי לירושלם.

בישיבת התנהלה (נסצאו רק שני חברים סלברי בירושלם
באותו יום: פישמן וסנסור, גרינבוים היה בסוצא קסלן ורופין
הלכו לנהלל לסמיכת ויצמן) ספרתי על התפתחות האחרונה בלונדון:
קיכוב חופעה מספר הלבן, הרב פישמן הסכים שיש לדחות לפי
שעה את מושב הוה"ס,

שותחתי עם שרון על התפתחות כסורית, ובסלמי עליו

ללכת לדשק ולמציק לא-רשטיה לאישי חגוש חלאומי יסוד להסכם
יהודי-ערבי. אני כשלעצמי מסופק, שאם גם סנאטי חגוש יקבלו
אח היסוד יש בידם להסציא "הסחורה". המופתי מעוניין במסמך
בא"י, וברצון יקריב את סוריה על סובת האמביציות הפלשטינאיות
שלו. איני יודע גם אם אנשי חגוש יש להם חשקה בחוגים
העליטים בעיראק ובמצרים אבל סכיוון שהם הודיעו על רצונם
לסייע בידינו להחרון שאלת א"י - ויש להם ענין רציני בכך -
היא זה סוגה מעדנו אילו חיינו אותם בקט. אם מהחכרונות
לא יצא דבר - אל יתא תקולר חלוי בנו.

ברוחי אח"כ עם ג'וזף סבב העניינים חשובים. לפי
הידיעות שבידו עלולים להחלים בימים אלה על רשיון "עליה"
לארבע נקודות בגליל - לא ירשו "עליה לביח-שאן", כי קריסטל
סחגוד לכך.

ראובן הביא לי או אח ו-ם. הוא מסיים. הפקידים.
גם הציוולים וגם הצבאיים, שונאים אותנו. מקודם כבשו יצום.
אך שיחזה לונדון אחירו הרצועה. מונסגוסרי בצפון הוא
שונאנו. אין לו גם כל אסון במסלח צמברילין אף בעניינים
עולמיים. לדעתו יחפוף הימלר את פולין - ואנגליה לא חבוא
לעזרה, למרות "הברית החדשה". אולם אז החובר מהחגירות בעם
האנגלי למשטר זה - והממשלה חסול. אנשים חדשים יקראו לשלמון -
והללו ישנו גם הסדיניות האר"י. הוא מחייב עליה בכוח.
גם העם היהודי וגם העם האנגלי ירכשו ע"י מעשה זה.

במשורר הלכתי לראות את אוטישקין. שוחחנו ארוכות
על עניני קרקעות. אין אוטישקין ביהם לאפשריות כמסירות (קיבל
סוליאק עוד עשרים אלף לגמל קניה) (ופטישקין ביהם לאפשריות
וכישות).

הוא סתגל לרחיק מושב אוטישקין, כי אם ידחה הפעם -
לא יקרא עוד לפני הקונגרס.

בדרך לח"א סרתי למוצא לראות את גרנבוים. הוא
הצטרף (ואחרים במקום) על שלא הוזכר לבוא ללונדון. ובו
נחקיים הסוכן שבמקום שבעלי השוהה קומדים אין צדיקים גמורים
יכלים לעמוד בו. במשך פולמוס מחלוקת הוטל עלי לרסן לא
פעם את יצר המלחמה שלו ולהזהירו על שירה שלמות התנועה
ואחדותה. ולאחר שנחבתי לו עכשיו מלונדון שעלינו לגייס
את מהיגי המדינה, כי חשובתנו הפוליטית איחידה לחיסול
משטר המנדט והקמת מדינה ערבית - יכולה וצריכה להיות עצמאית
כמלכתה ליהודים, השיב לי: ומה יאמר אוטישקין...
לפנות קרב חזרתי לח"א וביום ה' בבוקר (6.6.39)
נכנסתי לביה-מחולים.

כאן היו לי ישיבות עם קפלן (בדבר הפעולה הכספית).
עם אליהו בור ודובקין בעניני עליה ובטחון. עם גוזף - בענינים
פוליטיים, עם רמזר בעניני בטחון, ועם במי - על פעולתו של
היום, עם אבא חוסי - על הדרוזים ועם אליהו אפשטיין - על עניני
סוריה.

בפי חודיעה לי שחיים לא ילך לאמריקא, בבל אופן,
לא לפני ספטמבר (1). וירא מגידה שרק על גופה חסח יצא
לאמריקא...

נמיעהו של חיים לקחירו מדאיגה אוהי וסחתי דאגהי
לבפי 2 הוא עומד לחגוש עם חומיק סווידי ולדון אחי על
טרנספר לעיראק. שיחת זו דוראי שלא הוע ל לרעיון חטרנספר,
ויש בה כדי להזיק. ואם כי גוזף ילודה אוהי - אין שמירה
זו מקולא דיה. בפי אבטיחחני להעיר לחיים על חששוני - אך
סמופקני אם אנהרחה חועיל.

חוש סיסר לי על פגישתו לפני 4-5 שבועות עם
פולמן אלי-אמרש באר חדרוים. מדבריו לא מוברר לי שטרנספר
דרושים מוא אקמואלי ומסעי, אך אין להזניה שנמה זו,
ומצעהי שהוא ודוב ישגשו שניה עם אמרש ועם דרוים אחרים -
בג'בל ובארץ. בינמיים ביקשהי את המחלקת הטכטיסטית להכין
החומר הסצוי במשרד על כשרי חדרוים - והיום קיבלתי את
הספה והלוח הטכטיסטי. מספרים מושכים.

גורוין המציא לי רשימה של ששה עשר כפרים, שמהם
שנים עשר כמעט דרושים מחורים, וארבעה מקורבים.
(מקאן במחוז טבריא - השטח 59.242, 1.733 חושבים,
מהם 877 דרוים, אבו סינאן במחוז עכו, שטח 18.868 דונם,
605 חושבים, 311 דרוים; מקיץין - 13.994 דונם, 799 חושבים,
מהם 412 דרוים; רבא (עכו), שטח 24.616 דונם, 1.142 חושבים,
מהם 326 דרוים).

שאר הכשרים:

דליה אל כרמל - 51,558 דונם, 1,164 דרוזים (1.173),
 קוממית - 32,293 דונם, 742 (1.106)
 בית ג' (עכו) - 45,647 דונם, 1,099 (1.101)
 קין אל אשר - שבת ז' ; 80 דרוזים (81)
 ג'ח - 5,809 דונם, 146 דרוזים (145)
 ג'ולים - 14,708 דונם, 586 דרוזים (614)
 כסר - 10,600 דונם, 313 דרוזים (384)
 ס'ור - 8,236 דונם, 241 דרוזים (254)
 כפר סומיע - 7,153 דונם, 177 דרוזים (213)
 חורמית - 16,904 " 474 " (527)
 ינוח - 12,883 " 308 " (308)
 ירבח - 34,857 " 1,138 " (1,196)
 -

(המספרים בסוגריים - הם כלל החושבים.)

השטח הכללי של 18 הכפרים הוא 332,065 דונם, מספר הדרוזים
 8,382 עם חושבים אחרים - 11,307 (לפי מסקן 1931. לפי
 אומדנא בשנת 1938 מספר החושבים הוא 13,005).
 יש ישוב דרוזי גם בשפרעם, הם הם מיקום קטן
 (496 סמוך 4,021).

כל הכפרים אולם - מלבד שני כפרי תרי-כרמל -
 הם בגליל העליון, לאורך כביש עכו צפת, רובם צעונים לכביש.
 אבא סר גם שאתר מחוסכי המופתי לעקב באתר ג'נין.

שכמה מבני משפחתו נרצחו ע"י הבנונים, מוכן למכור שלושה
חברים שיש לו בין שכם וג'נין (מלמיה, כפיר, סיר), כי הוא
קומד לברוא מהארץ. ממוקני אם שהם זה נהון להתישבות
יהודית בימינו - גם אילו לא באו גזירות ס.ס. אם כי הם
היו עלולים להתחבר עם ישובינו בדרום ביח"שאן.

א.א. סיפר על חרקע הסוליטי של סוריה.

פיאו בונה מדיניותו על חסינותם: חילוק העצמות של
הדרונים, הקילווים, הסרונים ועוד. הלבנונים חוששים
לרוב הסוסימי והם רוצים למשוך חזרה את בני הלבנון מנוצרים
ממריקא. יש גם תשבת למדור רצועה אבטונומית של שחאי
המחוללים בדיום והקילווים בשמון. רוצים לגייס גדודי קזרה
בקומיים, אולם מנוצרים אינם להותים להתנדב. יש התנגדות
להורכבות של חכאי. לא תחזרה חורכית לסוריה - אלא ביצור
מספר נגד הורכית ע"י סחן זכיות וחבות לחושבי המסר. יש
מתיחות מחברת בין שמונות צרפת וחרכית - מניגוד בולם
גם בשאי מקונסוליות בירושלם: התרכית ואצורפתית.

רמנד ישוב אצלי למעלה משלוש שעות והתמונה שחאר
אינה מסתתרת: בסרכז אין יד מדיכית, שאול תולת, אליהו
מסופל בענין אחר. גלילי - המצמיין בסגולות דיפלומטיות
ורוכש אמון, נשאר יחירי מקרב אנשי המסת', היחכים עם הימין
לא טובים, אם כי ד.ג. מהאמן לעבוד מעל ממסוכי מסלוגות.
אין אכונ. אין סדר. החלכות היוניות לא מתקבלות מהוסר

קוורום או כתופר ההאמה מנימית - ואעניינם מונחים או מוחצצים.

היסין מלא חסדות - ומעבב החללות חיובות.

רמנר לא טיים את דבריו - כי הגיעה שעה הקוצר

ומיחר לשוב לח"א.

בהיותי בביהמחולים שמעתי על תחוק החרש אסיה

כותר של הנציב לקבוע סידור העליה. ביקשתי ג'וזף להסציא

לי מופט תחוק לסען חכין השובת. ג'וזף הסציא לי תמונת

ובסקראחיו ראייתי שחצי המסר חלבן נעשה כבר חוק - בטרם אביא

המסלה מדיניותה החדשה לפרלמנט. ברחי-יד אחת נחקק המנדט

נחבטלו כל ההצטרות של המושל על העליה וחלמות ומסקנות

חבר הלאומים וועדה הסנדטים על עקרון יכולת הקליטה נעשו פלסטר.

אסרתי לג'וזף שעלינו לשלוח לנציב מכתב חריף

ומכצא על כל שאלת העליה, כי חוק זה מפיר המנדט ואין לראותו

כחוקי.

ג'וזף אמר לי שלא ינסיעחו לנחניה (ביום ו') חכין

מכתב, ואם כי לא החס עליו הוא חושש שליאו כהן שלהו כבר

לסוכיר מראשי. טלמנתי מיד לליאו - והוא אמר לי שאנני כן

הוא מחלים המכתב ושלחו לחקודתו, כי מבין מדברי ג'וזף שהדבר

דחוף. ביקשתי להסציא לי מיד מופט אמכתב - ומערב קיבלחיו

ועיני חשכו...

אכתוב מתרחים מכתב אחר, ונמצא תחבולה לשלחו, אם

לא מירושלם תרי מלונדון. עלינו לכתוא קודם כל על הפרוצדורות

שלא אחיפצו לאני מעשה. טענה הדחיפות במקרה זה כוזבת -
כי החוק אינו לסחצית השנה השומטת אלא לצמיחה.
ואשר לחכנו של החוק - הוא מחנוד למשפט ולהחתיבות
מסלח המנדט כלפי חבר הלאומים, מערער זכות העם היהודי שהוכרה
במשפט בין-לאומי לשוב ולקומם בארץ ביתו הלאומי. וז"א שובת
לארץ, וע"י כך יוצר לא חוקי בארץ, כאשר ציין ראש
וועדה המנדטים (13.8.37).
If the Mandate disappeared before the adoption of some other international Charter, Gr. Br. would have lost the title whereby it administered Pal.

עד עכשיו הודיעה הממשלה (לחבר הלאומים ו)
שהקביעה שרירותית היא רק אמצעי זמני; השיחות בלונדון
לא יצרו מצב חוקי חדש, המדיניות הנוכחית לא הוגשה עדיין
לפרלמנט ולא קיבלה אישור. יתר על כן - אישור הפרלמנט
אינו כסמיק. האינסטנציה החוקית היא חבר הלאומים. והחוק
החדש המגשים למעשה את המוליטיקה החדשה בשטח העלית - הוא
בלתי ליגלי, וסמכות הנציב היא שרירותית. בלי כל סמכות
משפטית.

ועלינו להגיד זאת לממשלה בדברים ברורים.
המכתב צריך להיות ערוך ככה שישמש חומר מלחמתי
בפרלמנט, בוועדה המנדטים, באטריקא, בצבוריות היהודית, הוא
צריך להיות אוח למלחמה של העם העברי על זכותו לארץ -